వివాహ మంగళం

రాత్రితొమ్మిదవుతుంది. గృహలక్ష్మి వంటిల్లుసర్దుకుంటోంది. గిన్నెలు, చెంబులు చప్పుడుతోపాటు వరవిక్రయం, వందే మాతరం పాటముక్కలు పగిలిన గ్రామఫోన్ ప్లేటుముక్కల సంగీతంలా వినబడుతున్నాయి.

వేసంకాలం. ఆకుఅల్లాడ్డంలేదు. కుర్చీ, టేబిలూ, కాగి తాలుపెట్టుకొని వీధిలోకూచున్నాను. ఏదోరాద్దామని.

"ఇదిగో . . ఇందాకా మీతో చెప్పడంమరచిపోయాను. సాయంత్రంమీకోసం మానసూమయ్య వచ్చాడు. అతనికొడుకు ప్రకాశానికి పేటలోఎల్లుండిపెళ్లిట. తప్పకుండారావాలని మరీ మరీ చెప్పివెళ్లాడు."

చటుక్కున తలెత్తిచూశాను. నుదుటిమీద చెమటలో తడిసి అంటుకున్నతలవెంట్రుకలను సవరించి, కట్టుకున్నపాతగళ్ల చీరచెంగుతో చేతులుతుడుచుకుంటూ మాఆవిడ సాక్షాత్క రించింది.

"అట్లానా—చాలాబాగుంది. ఇన్నాళ్లూ నీపెట్టెచెరలో దుఃఖించే వెండిచెంబులికీ, సిల్కుచీరలకీ మంచివిడుదల. పోనీపాపం—ఈవిధంగానైనా రెండుమూడురోజులు వెలుగు చూస్తాయి."

"మీరుందురూ—నిత్యమల్లెపువ్వులా నిగనిగలాడుతూ—మీఆక్షేపణల కేంగాని, ప్రయాణం మాటఏమిటి?"

పిల్లలికి మరోనాలుగు చొక్కాలు—నాకో రెండు చీరలూ, ఒకసబ్బుబిళ్లపెట్టీ, చిన్నపిల్లాడికి ఒకబూడ్సుల జతా.........”

జాబితా అట్లాపెరిగిపోతోంది. నేనందుకున్నాను. “నా కమీజులకు మరోకప్పులజత—ఒక షేవింగుసెట్టూ, రెండు సిగరెట్టు టిన్నులూ, ఒక అమృతాంజనమ్మ.........”

ఇద్దరం నవ్వేశాం.

“అమృతాంజనమ్మ ఎందుకూ” నవ్వుతూనే కోపంగాఅంది.

“పెళ్లివారికి పనికొస్తుంది” ధీమాగా అన్నాను.

“మీరంతకన్నా ఎక్కువబహుమతు లిస్తారనుకోలేదు.”

“పాత్రదానం”

గిరుక్కున తిరిగి వెళ్లిపోతోంది, ఇంటోకి.

రసశాస్త్రప్రకారం అదిసరసమో, విరసమో, చెప్ప జాలనుగాని, ఆవిడతో అట్లా పేచీపెట్టుకోవడం, పుల్లవిరుపు మాటలనడం నాకో ‘రిలీఫ్’. నెమ్మదిగా లాలించి వెనక్కి పిలిచాను.

“నవ్వులాటకన్నదీ నిజంగాఅన్నదీ గ్రహించక, అట్లా చిందులు తొక్కుతావేం? ఇలారా.........తప్పకుండా వెడదాం, రేపుమధ్యాహ్నంరైలుకు. రేపుబజారుకి వెళ్లేటప్పుడు ఏమేంకావాలో చెప్పు.........అయితే పెళ్లిఎన్నాళ్లు?”

పాపం! అల్పసంతోషి! ప్రియంగా ఒక్కమాట ఆడితే చాలు, ‘సోడా’ చల్లబడిపోతుంది!

"అయిదురోజులు చేస్తారట. అవతలివారు చాలాభారీ మనుషులు. ముద్దుముచ్చట్లుబాగాతీరుస్తారు."

చాపదగ్గిరగా లాక్కొని తృప్తిగా కూచుంది.

పాపం! ఈఆడవాళ్ళకి పెళ్ళికివెళ్ళడమంటే ఎంతసరదా! ఈమురికిగుడ్డల్లోంచి—అంటతప్పాలాల్లోంచి, విసుగెత్తే రోజా వారీబతుకులోంచి కొత్తలోకంలోకి వెళ్ళినట్టుంటుందిగావును—హిస్టీరియావాళ్ళూ, కడుపునొప్పివాళ్ళూ, ఎప్పుడూ ధుమధుమ లాడేవాళ్ళూ, ఇట్టేమారిపోతారు పెళ్ళిళ్లలో.

శుభ్రమైనబట్టలు, సెంట్లు—కలకల లాడుతూ ఉత్సాహంతో గంతులేస్తూ కనపడతారు. పోనుపాపం! వాళ్ళకి క్లబ్బులా, సభలా, స్నేహితులా, షికార్లా?—దరిద్రగొట్టు వంటిల్లు, రోగిష్టిపిల్లలు, కసురుకొనేమొగుడు—ఎంతనరకం అనుభవిస్తున్నారు—తెనుగుకుటుంబాల ఆడవాళ్లు!

పెళ్ళికివెళ్ళడమంటే నిజంగా నాకూ నిజంగాప్రాణంలేచి వచ్చింది. ఈమధ్య సజీవమైన—రసవంతమైన పెళ్ళేచూడలేదు. తిరుపతి మొక్కుబడికివెళ్ళినట్టు యానాంవెళ్లి తిండికి మొహాం వాచి మొకామొకీ బళ్ళల్లోనలిగిచచ్చి—ఛా—ఏంపెళ్ళిళ్ళు! నిజంగా తెనుగుకుటుంబాల పెళ్లిమాధుర్యమే చచ్చింది. ఈ కక్కుర్తికల్యాణాలు చిన్నప్పుడు చూచినపెళ్లిళ్లు తలచుకుంటే ఒళ్లు పులకరిస్తుంది.

పెళ్లిపందిట్లో అడుగుపెట్టేసరికి చల్లని కొత్తతాటాకుల వాసన—ఇంట్లోఅడుగుపెడితే వడివడిగా తిరిగేశృంగారవతుల

జడలలోని మరువంవాసన—నట్టింట్లో తివాసీలమీద పిల్లలు ఒలకపోసిన పన్నీటిమంచిగంధంవాసన—పెరట్లో గాడిపొయ్యి దగ్గర క్రొత్తచాపలమీద రాసులుగా గుమ్మరించిన ఉడికిన కూరగాయల వాసన—కళాయిలో పడుచుహృదయంలోని ప్రేమలా తెగమరిగే తియ్యనిసంతర్పణ పులుసువాసన—మొత్తంమీదపెళ్లే ఎంతసువాసన!

పందిట్లో శుభప్రదమైన ఆసన్నని సన్నాయిపాట—క్రొత్తచీరల కనకసలతో, మెడగందపూతలతో—క్రొత్తగా కాపరానికి వెళ్లివచ్చిన మరదళ్ల, మేనగోడల్లహాస్యాలు—ఏవీఇప్పుడు? అంతాపూర్వవాసన అయిపోయింది. వేమలకవి పద్యం జ్ఞాపకం ఒచ్చింది.

"అలరునకుబోలె నాహృదయమ్మునకును
జన్మమునకొక్కటే వికాసమ్ము చెలియ!"

వెనువెంటనే నాపెళ్ళిసంగతులు కళ్లల్లో స్ఫురణగా తిరిగాయి.

ఎప్పటిమాట! సుమారు పదేళ్లవుతుంది.

౨

తొట్టెలోపిల్లాడు కదిలిపడవడంతో నాభావనాచక్రంఆగింది. చాపమీద కునికిపాట్లు పడుతూన్న మాఆవిడ ఉలికిపడిలేచి చంటిపిల్లాడిదగ్గరకి వెడుతూ "ఏమి టలాగే కూచున్నారు? దీపంకాగడాలా వెలుగుతోంది. కాగితాలు ఎగిరిపోతున్నాయి.

ఇదేనా రాత ? లేవండి, [illegible] కాని......”
అనిసర్వి వెళ్ళిపోయింది. ఉదయం [illegible] నేను
పక్కమీదనుంచి లేచేసరికి, నాకోసమని [illegible]
బహు శుభ్రంగా [illegible]. పిల్లల్ని ఉంచుకొని [illegible]
పోసి, తలదువ్వి, [illegible]
చేసింది. తుడిచిన గిన్నెలూ, [illegible]
పొందికగా కనబడుతున్నాయి. [illegible]
పొగలు కక్కు [illegible]. [illegible]—[illegible]
అడుగుపెట్టేసరికి—[illegible]
జాకెట్, [illegible]
తో నాకోసమని [illegible]. [illegible]
స్ఫురించింది. [illegible]—[illegible]
మధ్యాహ్నం [illegible]
గంటలనుంచి [illegible]. [illegible]

ఆఫీసు [illegible] కొని హిందూ దేశానికి స్వరాజ్యం వచ్చినట్టుగా నాలుగు రోజులు సంతృప్తం [illegible]. [illegible] వచ్చిరవాన్యంగా [illegible] చేసేశాం. ఎంత [illegible]. [illegible] శక్యం కాకుండా ఉంది. [illegible] ‘[illegible]’ [illegible] బద్ధం లేదు. [illegible], [illegible] బట్టలు [illegible], [illegible]

లేదనీ 8 గంటలదాకా నోటితోపనిచేసి ఎట్టకేలకు ఒకవేణ్ణీళ్ళ థెర్మోఫ్లాస్కూ, చన్నీళ్ళమరచెంబూ, రెండుపెట్టెలూ, నాలుగు పరుపుచుట్టలూ, వగైరాలతో శృంగేరీ శంకరాచార్యపీఠంలా బయలుదేరి సకాలానికిరైల్లోపడి సాయంత్రంఅయిదుగంటలకు పేటచేరుకున్నాం.

3

మొగపెళ్ళివారు ఉదయమే పదర్రగ్రామం దయచేసి స్నానకం వగైరాచేసుకుని విశాలమైనవిడిది మేడలో 'కాంగ్రు' ఖణాయించారు. పదిహేను, ఇరవై మధ్యవయస్సుగల కుర్రజాతి పేకటపాటపా కలిపి పంచుగుంటూ గోలచేస్తోంది, ఒక అరుగుమీదచేరి. వృద్ధులు—భోజనాలు పొద్దుపోయాయి గావును—మేడకిందహాల్లో ఇంకాదొర్లుతునే ఉన్నారు. మేం గుమ్మంలో అడుగుపెట్టేసరికి "అరుగో—శర్మా, సత్యవతీ, పిల్లలూవచ్చా" రని పెళ్ళిపెద్దలు, ఆడవారూ, మగవారూకూడా మాకుస్వాగతం పలికి "మీకుబస, మేడమీద ఏర్పాటుచేశాం. పైకిపదం" డన్నారు.

సామాను పట్టించుకుని సరాసరి మేడపైకివెళ్ళి ఒక శుభ్రమైన గదిలో సర్దించాను. తిరిగిచూస్తే మాఆవిడ 'పతా' లేదు. పోలీసుచేతులోంచి తప్పించుకు పారిపోయిన జన్మఖైదీలా స్వజనంలో కలిసిపోయింది. మళ్ళాఇంతట్లోపట్టు కోవాలంటే బోలెడంత సిబ్బందీ కావాలి.

రైలుప్రయాణంలో ఒళ్లంతా నలగ్గొట్టినట్టుంది. దక్షిణం వైపు కిటకీలోంచి గాలిరివ్వున వీసుగుతోంది. బెడ్డింగువిప్పి కాస్తనడుంవాల్చాను. అనతిదూరంలో వున్న పెళ్లివారిపందిట్లోంచి శ్రావ్యమైన సన్నాయి 'మరుగేలరా ఓరాఘవా' పాడుతోంది. చిన్నకునుకు పడుతోంది. గదిలోకి ఇంకోసామాను వస్తున్నచప్పుడు కళ్లువిప్పిచూశాను. సామానువెనక ఒక ఆయనవచ్చాడు. వయసు 'చత్వారింశత్' దాటివుంటుందని నిశ్చయం. కళ్ళకున్నఖరీదైన కొత్తరకంఫ్రేముకళ్ళజోడు. క్లోజు కాలరుకోటు దానిమీదనున్న బంగారపువాచీగొలుసు మెరుస్తూ వేళాడుతోంది. గుమ్మటంలాంటిశరీరం. కుంకుంబొట్టు. తల తిలతండులన్యాయం చూపుల్లో సౌజన్యం కంటె అధికారం ఏలుబడిచేస్తోంది. మీసాలు లేవు. నాకుఎదురుగాఉండే గోడవైపు ఎక్కడ ఏసామానుసర్దవలసిందీ వెండికట్టుబెత్తం మొనతో చెబుతున్నాడు. అయిదునిమిషాల వ్యత్యాసంలో ఆయన వెంటనే ఒక ఇరవైయేళ్ళచక్కనిఅమ్మాయి కాలిముఖమల్ జోడు నెమ్మదిగాచప్పుడుచేసుకుంటూ లోపలికివచ్చింది. కణ్వమహర్షి వెనకాల వచ్చిన శకుంతలలాఉంది. ఉపమానం తప్పేమో—నైట్ రోజ్ తలనూనె వాసనతోకూడా ఆమెజడలోని దవనంవాసన గుప్పునకొట్టింది. చప్పునతలఎత్తిచూశాను. కనకాంబరంరంగుసిల్కుచీర కట్టుకుని, ఇంగ్లీషురంగుజార్జెట్ జాకెట్ తొడుక్కుంది. లేతసూర్యకిరణాలు మామిడిచిగురుమీదపడి

వెలిగేవింతరంగు ఆమెశరీరానిది. ఆకళ్లెత్తిచూస్తే అక్కడ ఇంద్రధనస్సులు పండుతాయి.

మల్లిపువ్వులూ, మామిడిపండ్లూ, వేసితెచ్చిన ఖద్దరు చేతిసంచీ సామానుపక్కనుపెట్టి గదినాలుగువైపులా చూసింది. ఎందుకో—

ఆయన కోటువగ్గరాలువిప్పి రెండుతువాళ్ళుతీసి ఒకటి కట్టుకుని ఒకటిపైనవేసుకుని సబ్బుపెట్టిపట్టుకొని వెళుతూ "రమణయ్యగారు ఇంకారాలేదా" అన్నారు ఉచ్చైఃస్వరంగా. ఏదో ఆలోచిస్తున్నాను. 'నిన్నే. మాటాడవేం' అన్నట్టు నావైపుచూశారు. ఆయనకు గవర్నమెంటులో ఏదైనా ఉద్యోగమేమో—

నేనులేచికూచ్చుని భయభక్తులు తెచ్చుకునిఅన్నాను. "చిత్తం. తెలియదండి. మీకుగాని......కనబడితే...... కాస్త.........దయచేసి నేనుగూడా వచ్చానని వారితో చెప్పండి.........'

పుష్కరం ఈమధ్య ఆరవణయ్యగారెవరో నేనెరగను. నామాటలోని కొంటెతనం ఆవిడగ్రహించిందిగాబోలు ఒకసారి నన్నువింతగాచూచి నవ్వాపుకుంది. ఆయనస్నానానికి, ఆవిడ మేడకిందకీ వెళ్ళారు.

చీకటిపడుతోంది. మొగపెళ్ళివారితాలూకువారు తండ తండాలుగా మేడంతా ఆక్రమించారు. మాగదికూడా మరి కొన్నిముతాలతో నిండిపోవలసిందేగాని వారిదీ, మాదీకలసి

సామాను నాలుగుకుటుంబాలకు సరిపడావుంది—కనక మరి ఎవరూ ఇందులో జొరబడలేదు—కొంచెంచల్లగాలిలో తిరిగి రావచ్చుగదాఅని ఊరిచివరికివెళ్ళి అటూఇటూతిరిగి సుమారు ఎనిమిదిగంటలకు విడిదిచేరుకున్నాను.

మాఆవిడా, ఆకొత్తమ్మాయీ లోకాభిరామాయణం అందుకున్నారు. ఎంతోకలుపుగోలుతనంగా ఆఅమ్మాయి మా పరుపుకు జేరబడి పకపకనవ్వుతూ మాటాడుతోంది.

సుముహూర్తం పదింటికేట. ఈలోపున ఊరేగింపు కూడా అయిపోవాలి. చప్పునభోజనాలు పూర్తిచేసుకుచక్కా వచ్చాం.

ఊరేగింపునుంచి తిరిగివచ్చి పల్లకీ పెళ్ళివారిపందిట్లో ఆగింది. సమయానికి చేతిలోఉన్న బాణాసవరించి దూరేకుల సాయబు ఆకాశంపైకెత్తిపట్టేస్తున్నాడు. నిద్రపోతూన్నపిల్లలు హడిలిపడిలేచి ఏకగ్రీవంగాఏడవడం మొదలు పెట్టారు. బాండు వాళ్ళు అప్పుడే 'సునోసునో' పాడిఆపారు. సుముహూర్తానికి వెళ్లాం. లోపలికివెళ్లేహాలులో మేజువాణీ జరుగుతోంది. నా వయస్సు వాళ్ళంతా ఆప్రాంతంలోనే సర్దుకుంటున్నారు.

"రావోయిశర్మా! ఇటుఇటు". అని అందులోంచి ఒకఆప్తబంధువు పిలిచాడు. "శర్మస్పెషల్ ఏంటీనాచ్—పిలవకురా బాబూ" అనిఒకడు.

సుమారు పదేళ్ళయింది భోగంమేళంలో కూచుని. పాపం—ఈకళావతుల్లో కళ ఏనాడోపోయింది. అక్కడికివెళ్ళి

పంచాప్రకోవాలి. పొడర్లు, రంగుచీరలూ, సిల్కురవికలూ తప్పిన రోగిష్టిశరీరాలను చూచి చప్పరించడం తప్పు. అథవా— ఒకసారి వెళ్ళికూచున్నా ' ఈదేహం అమ్మకానికి—వలయు వాడు......'' అన్నవేమో జ్ఞాపకంవచ్చి కళ్ళనీళ్ళపర్యంతం అవుతుంది నాకు. సైలర్లు, డ్రైవర్లు, హోటలు సెర్వర్లుగదా ఈనాటి రసికులు. అణా కానీకి దిగలాగి ' ఈతపళ్ళ ' పాటలుపాడించి నిర్భాగ్యులంతా యీమధురమైనసంస్థను చంపేశారు.

తలవంచుకొని లోపలికినడిచాను. ఓహో—ఏమి నేత్రనిర్వాణం! విశాలమైన ప్రాంగణంలో బాగా అలంకరించిన వివాహ మండపం!

కుడివైపున నాగరికవేషంతో కూచుని అత్తరుపన్నీరూ, తాంబూలాలూ, విరివిగా ఉపయోగిస్తున్న లౌక్యులు. బంధుకోటీ, పెళ్ళిపీటకు ఎదురుగుండా ఒకబ్రాహ్మణసముద్రం. విసనకర్రమేఘాలు దానిమీద అతిజోరుగా ఆడుతున్నాయి. పూచిన తంగేడుపొదల్లా స్త్రీజనంయొక్క నల్లనిజడలూ, తెల్లని పువ్వుల చెండ్లూ ఆప్రాంతాన్ని ఏలుతున్నాయి.

ఈ పేట స్త్రీలపద్ధతే వేరు—

రాచ్చిప్పల్లో, మడిబట్టల్లో కొట్టుకునే బ్రాహ్మణకుటుంబాలలో తప్పబుట్టారు. ఎంతఉత్సాహంగా చురుగ్గా కళకళలాడుతూ ఉంటారని! ముప్ఫైనలభై ఏళ్ళ ఆవిడకూడా చీరారవికా ఎక్కడామాయనీయకుండా, కడిగినముత్యంలా తయారై ఓయ

తోచకవస్తుంది. కనుకనే ఊళ్ళో ఏ శుభకార్యానికి పిలిచినా మహాసరదాగా అవుతుంది వెళ్ళడానికి.

నేనుఒకచోట చదికిలబడ్డాను. బ్రాహ్మణోత్తములు అర్థం తెలియని వేదమంత్రాలను నోరుపెడుతున్నారు.

“ సువర్ణంకన్యాం వృణీష్వమి”— పెండ్లికుమారుకు మొహం ఎరగని ఒకబ్రాహ్మణోత్తముని పిలిచి పావలాచేతిలోపెట్టి నాకోపెళ్ళి కూతుర్ని చూసిపెట్టమన్నాడు. బ్రాహ్మణుడు అక్షతలుదులిపి డబ్బులురొంటినిదోపి లేచినచోటే కూచున్నాడు. అట్లాగనలు గురు. పాపంఒక్కరూ ఆఅబ్బాయిమాట వినలేదు. డబ్బుతిని దగాచేశారు.

ఆఇంటి ‘యజమాని’ మందివాడుగనుక అతనిమీద దయ కలిగి, పట్టుబట్టలు కట్టుకువచ్చి అతనికెదురుగా కూచుని మా పిల్లను నీకిస్తామన్నాడు.

“ కన్యాం కనకసంపన్నాం కనకాభరణై ర్యుతాం దాస్యామివిష్ణవే తుభ్యం.....” అన్నీఅబద్ధాలు పిల్లఒంటి మీద ఒక్కనగకూడా కనపడ్డంలేదు. జడలోనాగమల్లిపువ్వులు తప్ప—వెయ్యినూటపదహార్లు రూపాయలు మగపెళ్ళివారు కట్నంగాగుంజినతర్వాత నగలపెట్టవలసినపూచీ ఆయనకే ముంది. ?

“ ధర్మార్థకామేషు త్వయైషా నాతిచరితవ్యా ”కన్యాదాత అన్నాడు—మహాఅర్థం తెలిసినట్టు “ నాతిచరామి” సంస్కృతం ముక్కలునోటపట్టని అబ్బాయిచేత పురోహితుడనిపించాడు.

సభలోకూచున్న వృద్ధులూ, ముదిఐదువలూ సాదరంగా స్పృశించినమీదట—మంగళసూత్రం చేత్తోపట్టుకుని పెండ్లి కొడుకు

" మాంగల్యతంతునాఽనేన మమ
జీవనహేతునా కంఠేబధ్నామిసుభగే......"

అంటూ, తెల్లనికళ్ళతోచూచి అమాయకంగా మెడఒప్పగించే పెళ్ళికూతురు మెళ్ళోకట్టాడు. ముడిపడింది—

నాకళ్ళలో ఎందుకోనీళ్ళుతిరిగాయి. అబ్బ—ఎంతతియ్యని ముడి! ఎన్నాళ్ళకూ విడరానిముడి! సుఖదుఃఖాల్లో—నవ్వు ఏడుపుల్లో నులివెచ్చని కౌగిలింతల్లో—ఒకరివెంట ఒకర్ని బలంగాలాగేముడి! దీనిబాధ్యత దీనిలోని అనంతమాధుర్యం ఈపూాపపిందెలకేం తెలుసు?

తెలిస్తే—వెంటనే—నును కొత్తసిగ్గుతో ఒకరినొకరు చూసుకొని, ఎంతహాయిగా—తీయగా నవ్వుకొనేవారు.!

మనస్సులో సముద్రపుటలల్లా ఎన్నో ఊహాలు. ఈగ్రంధి—చేతులకూ మెడకూనా?—ఛా! ఎంతవిరూపఘటన! రెండుపక్క హృదయాలలోను స్నేహతంతువుల ముడి—ఎప్పుడో—ఎక్కడో—ఋషుల ఆశీర్వచనాలలో పుట్టినపవిత్ర వివాహ సంస్థ తుదకెట్లా తేలింది.? నిద్రకూరుకువస్తోంది. లేచి విడిది మేడవైపునడిచాను. మేడమీదదీపాలులేవు. హాల్లోఇద్దరు చంటిపిల్లలుగావును నిద్దరోతున్నారు.

తడుముకుంటూ గదిలోకి వెళ్ళాను బట్టలుమార్చే ఓపిక లేదు. పరుపుకోసం వెదికాను, నిద్రమత్తులో తూలుతూ. పరుపుచక్కగా పరచిఉంది.

అప్పుడే వచ్చి శయనించింది గాబోలు మా ఆవిడ. మొగాళ్ళకన్న ఓర్మిబద్ధకంముః పి—పిల్లలతో తగువుపడుతూ ఎక్కడో కూచుని చక్కావచ్చి ఉంటుంది.

పరుపుమీద ఒరిగాను. పెళ్ళివారు రాసిన దిల్ బహార్ సెంటుతో నా లాల్చీ పరిమళిస్తోంది. తీరా పడుకుంటే......నిద్ర రాదు. దొర్లుతున్నాను.

పెండ్లివారింట్లోంచి చల్లగా ఇంకా పెళ్ళిమంత్రాలు వినబడుతున్నాయి.

“సోమః ప్రథమో వివిదే గంధర్వో వివిద ఉత్తరః” నాకు నవ్వొచ్చింది. రెండునిమిషాలు గడిచాయి. మెత్తని తామర తూడువంటి చెయ్యొకటి నా మెడమీద పడింది. బంగారుగాజులు చిరుతచప్పుడు చేశాయి. ఆమృదుస్పర్శకు నానరాలన్నీ భగ్గుమని వెలిగాయి. శరీరంజరుగుతోంది. మెదడుతిరగబడుతోంది. ఎంతచిత్రమైన అనుభవం.

పెళ్ళిపచ్చకర్పూరపు తాంబూలంతో పరిమళించే వెచ్చని నాలుగు పెదవులూ, ఉద్రేకంగా కొట్టుకునే రెండుహృదయాలూ అతిదగ్గరగా కలుసుకున్నాయి.

పెళ్ళిమంత్రాలు ఇంకావినబడుతున్నాయి.

"సఖాసప్తపదా భవ సఖాయా......

సఖ్యాత్తే మాయోషగ్ం సఖ్యాన్మేమాయోష్ఠాః"

నేనుబయలుదేరినచోటునుంచి తోవతప్పి ఏగంధర్వలోకంలోని దేవకన్యక ఒడిలోనో పడలేదుకద!

ఆబాహునాళపు సుఖస్పర్శ—పెదవులు కలిపేనేర్పు—ఏజన్మలోనూ పరిచితమైనట్టులేదు. ఆమత్తులోంచిలేచి ఆలోచించే త్రాణలేక ఊద్దిగిలగిలా కొట్టుకుంటోంది.

హఠాత్తుగా తెల్లగులాబితీలనూనె తీవ్రపరిమళంతో నాతల తిరిగింది.